

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 marca 2009 r. —
Kaul przeciwko OHIM — Bayer (ARCOL)**

(Sprawa T-402/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ARCOL — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy CAPOL — Zastosowanie się przez OHIM do wyroku stwierdzającego nieważność decyzji jednej z jego izb odwoławczych — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Prawo do obrony — Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 61 ust. 2, art. 63 ust. 6, art. 73 zdanie drugie i art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2009/C 113/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kaul GmbH (Elmshorn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat G. Würtenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Bayer AG (Leverkusen, Niemcy)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 sierpnia 2007 r. (sprawa R 782/2000-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Kaul GmbH a Bayer AG

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Kaul GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 8 z 12.1.2008.

**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 marca
2009 r. — Telecom Italia Media przeciwko Komisji**

(Sprawa T-96/07) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Dotacje do zakupu dekodery cyfrowych — Telekomunikacja — Decyzja Komisji uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem — Decyzja o odstąpieniu od odzyskania pomocy od przedsiębiorstwa, które zaskarżyło decyzję Komisji w ramach skargi o stwierdzenie nieważności, podjęta przez państwo członkowskie w toku postępowania — Utrata interesu w działaniu — Umorzenie postępowania)

(2009/C 113/72)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Telecom Italia Media (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: F. Bassan i S. Venturini, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Righini, G. Conte i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Sky Italia Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: F. González Díaz i D. Gerard, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/374/WE z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), przyznanej przez Republikę Włoską w postaci dotacji do zakupu dekodery cyfrowych (Dz.U. L 147, s. 1).

Sentencja postanowienia

1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.

2) Każda ze stron ponosi swe własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 29.5.2007.

**Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2009 r. — Niemcy
przeciwko Komisji**

(Sprawa T-59/09)

(2009/C 113/73)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i B. Klein)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2008 r. [SG.E.3/RG/mbp D(2008) 10067] o udostępnieniu wnioskodawcom będącym osobami prywatnymi dokumentów objętych zakresem postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego nr 2005/4569 pochodzących od władz niemieckich, mimo sprzeciwu rządu federalnego mającego za podstawę art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 5 grudnia 2008 r. o udostępnieniu osobom trzecim będącym osobami prywatnymi dokumentów objętych zakresem postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego pochodzących od władz niemieckich, mimo sprzeciwu rządu federalnego.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾ w związku z zawartą w art. 10 WE zasadą lojalnej współpracy pomiędzy Wspólnotą i państwami członkowskimi.

Artykuł 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001 przyznaje państwom członkowskim możliwość uzależnienia przekazywania dokumentów sporządzonych przez ich władze, które znajdują się w posiadaniu organów wspólnotowych, od wyrażenia przez państwo członkowskie zgody. Komisja nie dysponuje prawem do przeprowadzania własnej wyczerpującej analizy powodów odmowy dostępu do dokumentów na podstawie art. 4 ust. 1-3 rozporządzenia nr 1049/2001. Zgodnie z wykładnią dokonaną przez Trybunał w sprawie C-64/05 P⁽²⁾ Szwecja przeciwko Komisji dany organ wspólnotowy może pominąć taki sprzeciw i dokonać własnej oceny w przedmiocie występowania powodów odmowy dostępu na podstawie art. 4 ust. 1-3 rozporządzenia nr 1049/2001 w następujących okolicznościach: gdy sprzeciw jest „całkowicie nieuzasadniony” lub nie wykazuje „żadnego związku” z powodami odmowy dostępu.

Wynika z tego, że w związku z ustanowioną w art. 10 WE zasadą lojalnej współpracy pomiędzy Wspólnotą i państwami członkowskimi ocena występowania powodów odmowy dostępu zgodnie z art. 4 ust. 1-3 rozporządzenia nr 1049/2001 zasadniczo należy do państwa członkowskiego. Komisja może się przeciwstawić odmowie wyrażenia zgody jedynie wyjątkowo, w sytuacji braku dostosowania się w wystarczającym stopniu przez państwo członkowskie do wspomnianych wymogów. Do takiego wniosku prowadzi także porównanie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 1049/2001. Obydwie z wymienionych w orzecznictwie okoliczności dotyczą istotnych wymogów o charakterze formalnym, które pod względem treści powinny opierać się o zawarty w art. 253 WE obowiązek uzasadnienia. Kontrola zgodności z prawem tj. kwestii, czy odmowa dostępu do dokumentów spełnia wymogi art. 4 ust. 1-3 rozporządzenia nr 1049/2001, nie należy jednakże do Komisji.

Tytułem zarzutu ewentualnego skarżąca twierdzi, że nawet gdyby Sąd zinterpretował wyrok w sprawie C-64/05 P w taki sposób, że wniesiony na podstawie art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001 sprzeciw państwa członkowskiego wiąże organ

wspólnotowy tylko wtedy, gdy jest on zgodny z art. 4 ust. 1-3 tego rozporządzenia, to Komisja byłaby uprawniona co najwyżej do dokonania kontroli ewidencyjnej uzasadnienia przedstawionego przez państwo członkowskie. Jednakże w żadnym wypadku nie można uważać, że uzasadnienie sprzeciwu zgłoszonego przez Niemcy jest w sposób oczywisty wadliwe.

- (¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. U. L 145 s 43).
- (²) Wyrok Trybunału z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie C-64/05 P Szwecja przeciwko Komisji i in. (Zb. Orz. 2007 s I 113839).

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2009 r. — Química Atlântica, L.da, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-71/09)

(2009/C 113/74)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Química Atlântica, L.da (Lizbona, Portugalia), (przedstawiciel: J. Teixeira Alves, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Komisja była zobowiązana do przyjęcia środków w celu harmonizacji kryteriów klasyfikacji i opodatkowania (oclenia) fosforanu diwapnia przywożonego z Tunezji;
- stwierdzenie, że uchybienie przez Komisję temu obowiązkowi doprowadziło do istotnych różnic w opodatkowaniu (ocleniu) towarów zadeklarowanych w Portugalii w porównaniu z towarami zadeklarowanymi w państwach członkowskich, co z uwagi na bliskie położenie geograficzne stanowi konkurencję dla podmiotów gospodarczych, którzy deklarują owe towary w Portugalii;
- nakazanie Komisji przyjęcie środków w celu harmonizacji klasyfikacji celnej fosforanu diwapnia;
- nakazanie Komisji uwzględnienia okoliczności, iż fosforan jest towarem nieorganicznym uzyskiwanym w drodze reakcji chemicznej poprzez oddziaływanie kwasu na minerał, z którego to powodu już na wstępie wyłączona zostaje możliwość jego zaklasyfikowania do pierwszych 24 działów Wspólnej Taryfy Celnej;
- nakazanie Komisji przyjęcia środków, które zapewnią, że klasyfikacja przyjęta w poszczególnych państwach członkowskich zostanie zharmonizowana zgodnie z właściwymi hermetycznymi kryteriami;
- stwierdzenie, że stronie skarżącej przysługuje zwrot pobranych od niej opłat celnych przekraczających kwotę wynikającą z zastosowania stawki odpowiadającej pozycji taryfowej 2835 [25] 90.